

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965434304/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

3.

GUD skee Lov! for Dag, der gaaer,
Og for den, der kommer.
Dermed har vi Jubel-Aar,
Æwig, æwig Sommer,
Da den sidste Morgen-Skier
Er os, Hallelujah, nær.

4.

Op min Siel! til Sang og Fryd,
Flyde Glædes Taare.
Hver en Puls med Harpe-Lyd
Klinge til min Baare.
Dig, som for os Kalken drak,
JESU, JESU! æwig Tak!

42

Nr. 316. - XXXIII.

1.

Saa spid er JESU Hynde-Favn,
Hans Kald og blodig Iver,
At blot en Lyd af Hynde-Navn

V. 3: Forståelsen afhænger af, hvad der ligger i *dermed* i 1.3. Hvis det går på ordene *Dag*, der gaaer, og ... den, der kommer, i 1.1-2, bliver meningens, at mod dugene, der skridter, når vi frem til jubelårets evige sommer, jfr. nr. 250, 5, 15-20. I så fald må *har* i 1.5 sia med fremtidsbetydning. Men dette er dog vist en afsvækkelse. Det er rimeligtre at tage *har*, som det lyder, og lade *dermed* gå på det samlede udsagn i 1.1-2: Med det GUD skeer Lov, som der bliver udtalt for den svindende og kommandende dag, har vi allerede jubelår, og den evige sommer er dermed hegyndt, og da (1.5) er det sidste morgenskær os næv. Tanken svaret til den, vi fandt sandsynlig i 2.1-4. Beslagnævde tanker møder vi i nr. 228, 4-8; 229, 2, 8; 237, 1, 3-4; 345, 3, 7-8, og blandt oversættelserne i nr. 226, 1-6, — 3, 3; *Jubel Aar* [3. Moa, 26, 10 flg. — 3, øt den sidste Morgen-Skier] det morgenskær, der minder alle tidligere betyder frenbruddet ni den trude saligheds dag. — 3, 8: *Hallelujah!* betoningen er her på 3. stavelse. — 4, 3: *Puls* pulsdrag; *Harpe-Lyd* enten almindeligt om lovsangstons, se f. eks. Sl. 96, 5: »Synger for Herren med harpe, med harpe og salmes lyd», eller med tanken på de himmelske harper, Job. Ab. 14, 2; 15, 2; jfr. nr. 202, 1, 2; en himmel-sindet christen står. — 4, 4: til min Baare] indtil jeg ligger på ligbæren. — 4, 5: Mt. 20, 22; 26, 39, 42.

Nr. 316. - XXXIII. Original. Genførtning af Sl. 23, som følges vers for vers. Jfr. nr. 270 med lignende gengivelse af Sl. 34. På et par steder har man indrykt af noget rent personligt i digterens ord: i 1.3-4, der nævner, hvor godt det kan gøre ham blot at have en Lyd af Hynde-Navn, noget, som der på Brorsons egen var rig anledning til, og i 2.2-4, der er et lille billede fra engenes ved Randerup, Tønder og Elbe. — 1.2: *blodig Iver* hyrdens iher for at reddet Færet, selv om det skal koste hans blod, Job. 10, 11.